

عنوان مقاله:

تسریع رشد توانایی درک خطرات ترافیکی از طریق آموزش در کودکان پیش دبستانی

محل انتشار:

دوماهنامه پیش، دوره 12، شماره 1 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

زهرا طبیبی
مریم سادات کیافر

خلاصه مقاله:

کودکان عابر پیاده بیش از هر گروه سنی دیگر دچار سانحه ترافیکی می شوند. یک دلیل مطرح شده برای نرخ بالای حوادث ترافیکی کودکان، قدرت ضعیف آنها در درک خطر است. توانایی درک خطر با سن افزایش می یابد. هدف از تحقیق حاضر، بررسی اثربخشی آموزش داستان گویی و مدل رومیزی بر افزایش یکی از توانایی های لازم کودکان برای عبور از خیابان یعنی شناسایی مکان های ایمن و نایمن بود و این که کدام نوع آموزش اثربخش تر است. شصت کودک ۶ تا ۷ ساله و بیست کودک ۹ ساله در این تحقیق شرکت جستند. کودکان ۶-۷ ساله به طور تصادفی و مساوی در سه گروه، آموزش از طریق داستان گویی، مدل رومیزی و کنترل قرار گرفتند. توانایی کودکان پیش دبستانی در شناسایی مکان های ایمن و نایمن به وسیله تصاویری از مکان های خیابانی در دو مرحله پیش و پس از ارائه آموزش و توانایی کودکان ۹ ساله یک بار اندازه گیری شد. آموزش برای هر دو گروه داستان گویی و مدل رومیزی در چهار جلسه انجام گرفت. طی آموزش به آنها مفاهیم خطر چون محدودیت دید و چند طرفه بودن خیابان ها ارائه شد. نتایج نشان داد توانایی درک خطر کودکان پیش دبستانی آموزش دیده افزایش یافت. نمرات آنها در پس آزمون به طور معنادار بیش از گروه کنترل و برابر با نمرات کودکان ۹ ساله بود. همچنین از بین دو طریق آموزش، مدل رومیزی موثرتر بود. مطالعه نشان می دهد که آموزش می تواند توانایی درک خطر کودکان پیش دبستانی را افزایش دهد و سطح آنها را به کودکان ۹ ساله برساند. از نتایج می توان در جهت طراحی برنامه های آموزشی مناسب با استفاده از روش کم هزینه و ایمن مدل رومیزی بهره برد.

کلمات کلیدی:

Child pedestrian, Tabletop training, Story-telling training, Danger perception
درک خطر، کودکان عابر پیاده، آموزش از طریق مدل رومیزی، آموزش از طریق کتاب داستان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1440254>

